

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ
Η Θυσία της Ιφιγένειας

Κείμενο: Φίλιππος Μανδηλαράς
Επιμέλεια κειμένου: Ράνια Ζωΐδη
Εικονογράφηση: Ναταλία Καπατσούλια
Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσοπούλου

© 2009, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., Φίλιππος Μανδηλαράς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστριαίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής, τηλ.: 210 2816134
e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μαεσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334
www.epbooks.gr

ISBN 978-960-484-043-4

Η πρώτη μου μυθολογία

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ

Η Θυσία της Ιφιγένειας

Τρωικός Πόλεμος • Μέρος β΄

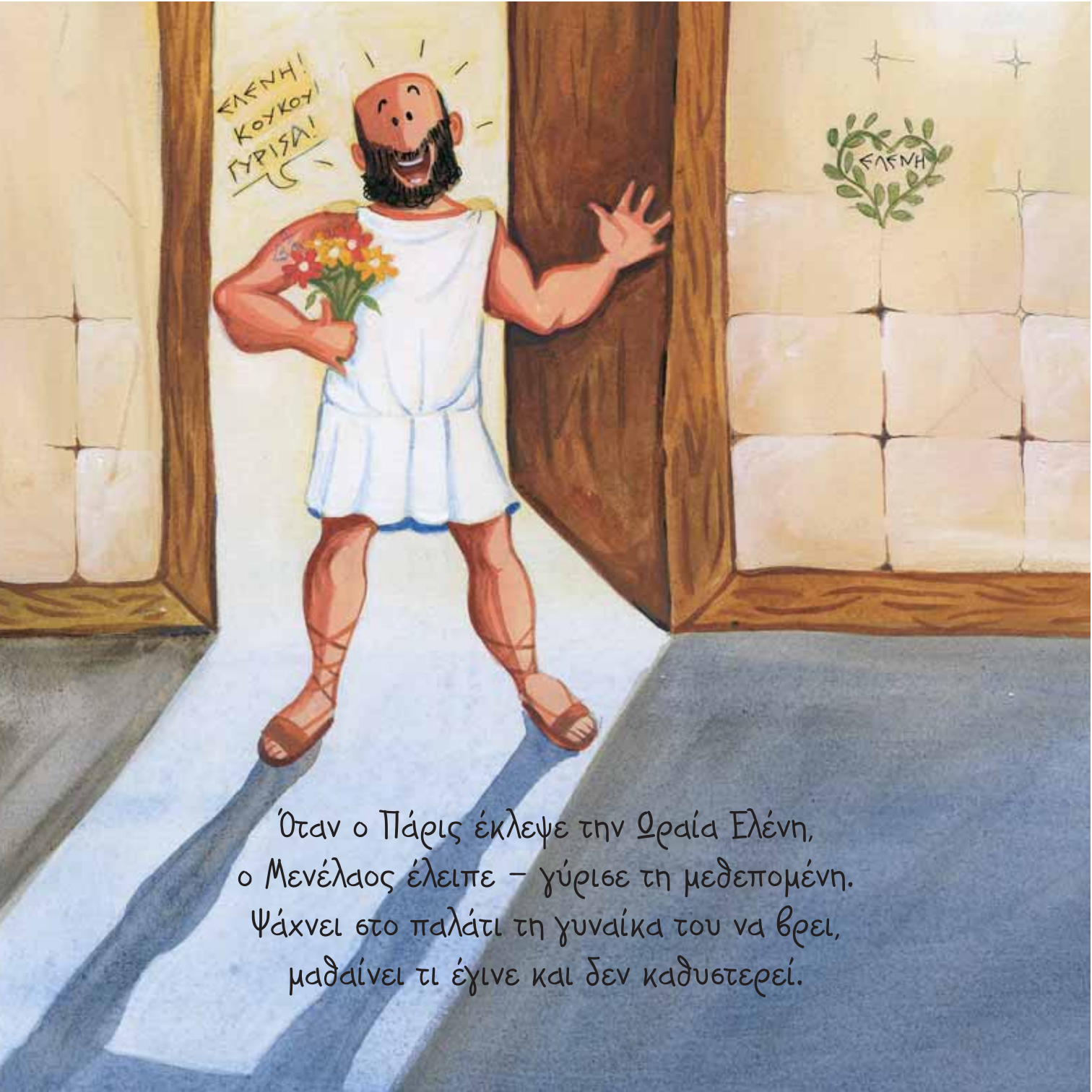
Εικονογράφηση
Ναταλία Καπατσούλια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οι Αχαιοί ξεκίνησαν στην Τροία για να πάνε,
την Ελένη αν δεν πάρουν, πίσω δε γυρνάνε.
Ο αρχηγός τους, όμως, πρόβγαλε μια θεά
και τότε πέφτει ο άνεμος, κρεμάνε τα πανιά.
Περνάει ο καιρός και στην Αυλίδα παραμένουν,
την κόρη του αρχηγού να θυσιάσθει προομένουν.

Για ποιο επεισόδιο του Τρωικού πολέμου μιλάνε αυτοί οι στίχοι;

ΕΛΕΝΗ!
ΚΟΥΚΟΥ!
ΓΥΡΙΣΑ!

ΕΛΕΝΗ

Όταν ο Πάρις έκλεψε την Ωραία Ελένη,
ο Μενέλαος έλειπε - γύρισε τη μεδεπομένη.
Ψάχνει στο παλάτι τη γυναίκα του να βρει,
μαθαίνει τι έγινε και δεν καθυστερεί.

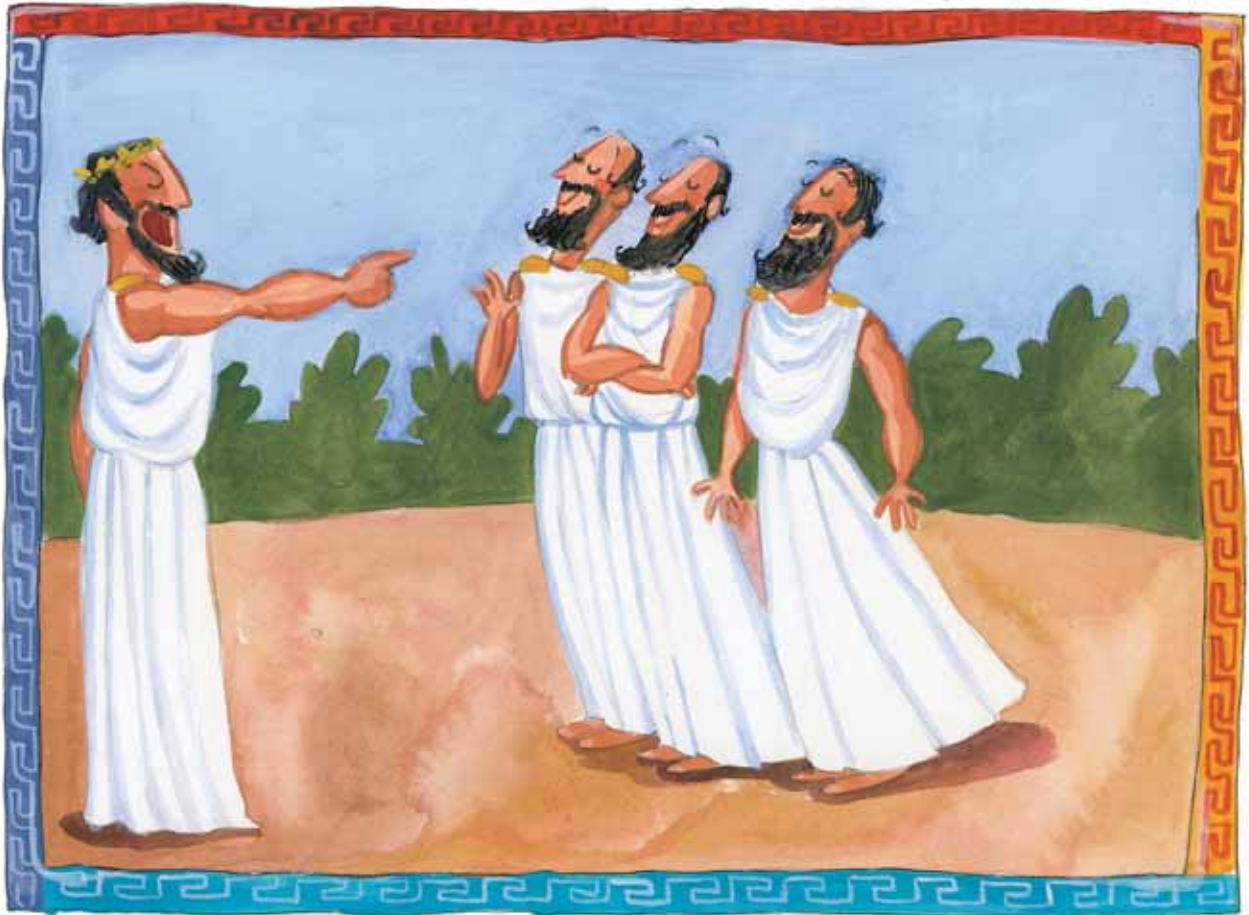
Στον αδερφό του πηγαίνει, των Μυκηνών το βασιλιά,
τον όρκο τού θυμίζει που οι μνηστήρες έδωσαν παλιά.

«Αν κάποιος την Ελένη τολμήσει να πειράξει,
συμφωνήσαμε γι' αυτόν μέρα να μη χαράξει»

είπε οργισμένος.

«Την Ωραία Ελένη πρέπει να πάρω πίσω,
αυτόν που με προέβαλε κάτω θα τον πατήσω!»

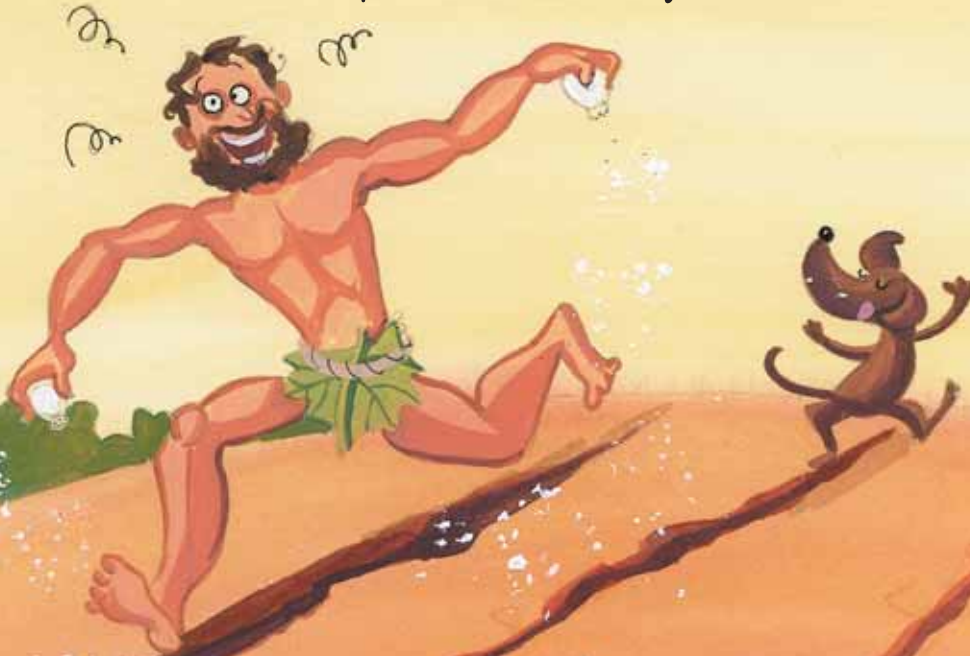

Δίνει αμέσως ο Αγαμέμνων εντολή
πρέσβεις να φύγουν για την Τροία πριν την ανατολή.
Την Ελένη θα ζητήσουν πίσω να γυρίσει
και η μεγάλη προσβολή έτσι απλά θα σβήσει.

Οι πρέσβεις, όμως, πίσω γυρνούν με άδεια χέρια,
οι Τρώες τούς ξαπόστειλαν με πέτρες και μαδέρια.
Θυμώνει ο Αγαμέμνονας: «Όχι άλλη αναβολή!».
Τους αρχηγούς των Αχαιών σε πόλεμο καλεί.

Κάποιοι, όμως, για πόλεμο δε δέχονταν ν' ακούσουν,
τον αρχηγό των Αχαιών δε ήδελαν να υπακούσουν.
Ένας απ' αυτούς ήταν κι ο Οδυσσεύς, ο βασιλιάς ο Ξακουστός,
τον πόλεμο δεν ήθελε – γιατί να πάει αυτός;

Οι άντρες του Αγαμέμνονα σαν φτάβαν στην αυλή του,
τον βρήκανε γυμνό, συντροφιά με το σκυλί του.
Χωράφι όργωνε και έσπερνε με αλάτι,
είχε αφήσει πίσω του γυναίκα και παλάτι.

Κατάλαβε ο Μενέλαος του βασιλιά την πονηριά,
παχίδα του 'στησε τ' απόγευμα στην ανηφοριά.

Πέφτει ο Οδυσσέας αμέσως στην παχίδα,
το παραδέχεται, δεν του έστριψε η βίδα.

Το Μενέλαο με το ζόρι στο πλοίο ακολουθεί,
την Ιθάκη, την πατρίδα του, χρόνια πολλά μετά θα δει.

